

har tilfattet mig „Forflag til Lov om Valgmenigheder“, idet dette Lovforflag er vedtaget i Landstinget med et andet Indhold end det, hvormed det blev oversendt herfra til Landstinget. Lovforflaget vil nu blive trykt ombeelt paa de Herrer's Pladser, og Sagen vil blive afgiven til det Udvalg, af hvilket den tidligere er bleven behandlet. Naar dette Udvalgs Erklæring fremkommer, ville Endringsforflag til Sagens eneste Behandling nærmere blive indskalte.

Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at der paa de Herrer's Pladser er ombeelt Udvalgets Betænkning over „Forflag til Lov om Tillæg til Forordningen af 29de October 1794 om Hegn og Fred for Forber i Danmark“. Udvalgets Indstilling gaaer vel ud paa at tilraade, at det foreliggende Lovforflag ikke for Tiden føres videre, men for at denne Indstilling kunde blive afgjort, skulde jeg dog ansee det for ønskeligt, at Sagen, forsaavidt Tiden vil tillade det, kunde blive bragt til 2den Behandling her i Thinget, og jeg skal derfor anmode ærede Medlemmer, der ville stille Endringsforflag til denne 2den Behandling, om at ville være betænkte paa at inlevere dem i Bureauet inden førstkommande Mandag Middag Kl. 1. Det vil, som sagt, nærmere berøve paa, om Tiden tillader det, om Sagen kommer til 2den Behandling.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Enefte Behandling af „Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869.“

(Lovforflaget, saaledes som vedtaget af Folkethinget ved 3die Behandling, findes i Tillæg A. Sp. 2393 ff.; de af Landstinget deri vedtagne Forandringer findes i Tillæg A. Sp. 2665 ff.; den af Udvalget afgivne Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1023 ff.).

Foruden de i Udvalgets Erklæring opførte Endringsforflag var intet saadant fremkommet.

De stillede 3 Endringsforflag tilligemed den paagjældende Paragraph, nemlig § 22, hvortil de vare stillede, samt Spørgsmaalet om

Lovforflagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Fenger): De to Endringsforflag, som foreligge, ere væsentlig af eensartet Bestaffenhed, idet de gaae ud paa at forandre den af Landstinget vedtagne Bestemmelse om, at visse Arbejder i Casernerne, Arsenalerne og Laboratorierne skulle udføres ved leiet Arbeidskraft, til, at de skulle udføres af Militairarbejdere. Det vil erindres, at dette Forflag tidligere har været under Forhandling her, og at Fleertallet i Finantsudvalget anbefalede det, der sidst blev vedtaget af dette Thing, nemlig at Arbejdet skulde stee ved Militairarbejdere, medens der derimod var et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg selv hørte, som henstillede til Thinget, om det ikke var rigtigere at blive staaende ved Krigsministerens oprindelige Forflag, der gik ud paa at lade Arbejdet udføres ved leiet Arbeidskraft. Da Landstinget nu har erklæret sig for denne Mindretallets tidligere Anskuelse, har Sagen atter været bragt paa Bane i Finantsudvalget, og uagtet de Medlemmer, der tidligere havde tilraadet Thinget at vedtage, at der skulde bruges Militairarbejdere, endnu have fastholdt deres Overbeviisning om, at dette var det Rigtige, have dog afskillige af dem meent, at dette ikke var en Sag, der havde nogen saa bethydlig Vigtighed, at man derfor skulde gaae imod den Anskuelse, der havde været saa overveieende i det andet Thing. De have derhos særligt taget i Betragtning, at dette var den eneste reelle Forandring, der var foregaaet med Finantsloven i det andet Thing, og de ville derfor ikke opfordre dette Thing til at gaae imod det andet Things Beslutning i denne Henseende. Derfor have endeel Medlemmer, som forrige Gang tilraadede Thinget, at der skulde benyttes Militairarbejdere i den nævnte Retning, forenet sig med det tidligere Mindretal om at tilraade Thinget nu at blive staaende ved det Forflag, der i Landstinget har vundet en saa bethydlig Stemmeflerhed for sig; hvorimod et Mindretal i Udvalget dog har meent, at Sagen var af saadan Betydning, at det maatte foreslaae Thinget at blive staaende ved sin tidligere Af-